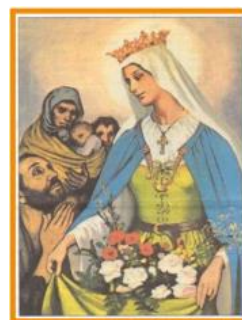

Sogneblad

Skt. Elisabeths Kirke i Holbæk

nr. 2, 9. årg., 2019

Corona(en) vs Tornekronen

«**C**hristus vincit! Christus regnat! Christus, Christus imperat! – Kristus sejrer! Kristus hersker! Kristus, Kristus befaler!” Kære menighed. Det er mit foretrukne vers ved afslutninger på sakramental tilbedelse. Den Eukaristiske Kristus har lige forud for dette vers` klang været udstillet til beskueelse, tilbedelse og bøn. Tænk, så lidt skal der til, for at kunne betragte Ham, som ellers er usynlig for os!

Så lidt skal der til, for at kunne erfare, at **H**an som er uendelig stor, kan fremstå iblandt os ganske lille: på størrelse af en beskeden Hostie. Uden at miste noget af sin guddommelige almagt! Tværtimod – særligt fremviser Han sin almagt i forbindelse med sin ydmyghed. Heri ligger nøglen til vor styrke. Heri finder vi trøst og håb. **R**ealistisk trøst og realistisk håb.

Hvordan? **I** næsten et år (på verdens plan) har virkeligheden budt på et i en høj grad bogstaveligt eksempel. I øvrigt er eksempler lette at anvende, når de er mindre udfordrende, når de stammer fra anekdoter, når de vedrører andre end en selv... Eksemplet: "Corona vs Tornekronen" er hverken mindre udfordrende, eller anekdote, eller noget, som kun vedrører andre. Hvem af os har ikke prøvet at være set som værende en trussel for smitte for andre? Mange har måske selv set andre som

en eventuel trussel. Pludselig skulle vi indøve os i at anvende nogle andre normer i vort samvær med hinanden, end dem, vi ellers har været vant til. Pludselig viste vor magtesløshed sig i skikkelse af konfrontationen med en usynlig fjende. Vi stillede spørgsmål. Vi fik egentligt mange svar. Og alligevel ikke alle svarene. Vi kom med forskellige bud på fortolkningen af, hvad troen og ikke-troen i den sammenhæng er. Vi blev ekstra sårbare. Tit ensomme i sårbarheden. Vi kunne ikke rigtigt mø-

des. Vi måtte ikke besøge hinanden. **S**elv kirkerne skulle forblive (næsten) menneskeforladte over en periode på 2 måneder. Kun tillid til, at Kristus alligevel både sejrer og hersker og befaler, gjorde det både for mig og forhåbentligt for mange iblandt jer muligt ikke blot at vente en normalisering, men snarere at forvente en åndelig fornyelse ved Guds forsyn. Den kommer ikke af sig selv. Den bliver udrettet og givet af Gud og dog kræver den at blive modtaget og oparbejdet ved Jesu Kristi Legeme. Det gælder også Hans Mystiske Legeme, som vi er.

"Tiden er inde til at søge Herren" Hos10,12b. I min fritid hviler jeg mig tit ved ikke at dovne helt. Diverse gåder: krydsord, sudoku, historiske erindringer mf. tages i brug. Fornylig kunne jeg fornøje mig med et krydsord, hvor en af løsningerne var 7 ord taget fra Hos10,12. Verset dannes af langt flere ord. De 7 ord skulle passe til felterne i det nævnte krydsord. De 7 ord var: "Tiden er inde til at søge Herren." Jeg nævner det ikke for at prale med min klogskab, men som en situation, hvor jeg straks lagde krydsordet fra mig og tog verset til mig. **U**tvivlsomt bør alt sammen dreje sig om det: om at søge Herren. Passende tid til det vil ikke først indtræffe en gang i en ubestemt fremtid. Tiden er nu! Til at søge Herren.

Sognepræst: p. Michal Bienkowski, Frederiksgade 7, 4200 Slagelse

Tlf. 58 52 06 45; mobil: 20 72 89 51, e-mail: mb@katolsk-vestsj.dk. Hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Formand for menighedsrådet: Marymalar Elden, e-mail: eldenmarymalar@gmail.com

Redaktør af sognebladet: Birgit Bidstrup Jørgensen, e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.dk

Striden mellem corona og Tornekronen er her ikke uden betydning. Mange ting føles at være vendt op og ned på. Nogle gange kan man have lyst til at spørge, om corona`en ikke fik overtaget. Om Jesu Tornekronen er ved at tabe et afgørende slag om troens mennesker? Om covid19 har opnået sit mål: at forhindre os i at bruge de forskellige former for lægemidler: Sakramenterne, vevand, engageret menighedsliv; at få os ud af kirkelige sammenhænge; at holde os fast på en lang afstand... En sådan situation kan have forskellig ind-

flydelse på os. **V**i kan opleve en stor længsel efter det bredt forståede hellige. Vi kan være usikre: "Er det nu farligt, eller forsvarligt at komme i kirke i disse dage?" Vi kan desværre også vænne os til, at

vi sagtens "kan klare os uden kirkegangen". **I** alle fald udspiller duellen mellem corona og Tornekronen sig iblandt os, og den er slet ikke smerteløs. Heller ikke på det åndelige plan. Inddrager man tanker om de utallige syge i hele verden, om de mange isolerede og derfor ekstra sårbare, om dem, der ikke måtte holde deres kære i hånden, mens de var ved at dø, om de mange dødsfald midt i denne duel, kan man ikke undgå at savne en form for Påskemorgen, hvor Tornekronen blev til et sejrens tegn.

Derfor: **N**u er det tid til at søge Herren. Ved lidt indsats kunne man måske se Ham som Ham med Tornekronen på i de særligt lidende. Som troende kunne vi forhåbentligt ikke undgå at se Ham i de døde, som – med Paulus` ord i Romerbrevet kapitel 6, vers 4 – **"blev altså begravet sammen med Ham (Kristus) (allerede) ved dåben til døden, for at også (de) vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv."** Han kunne mødes i de mange aktivt involverede i at redde livet, dem, der selv satte deres eget og måske deres nærmestes liv på spil. Og så var Han også til stede i de tiltag, der fandt sted i mange

kirker på trods af de ydre begrænsninger. **C**entralt er det helt igennem vigtigt ikke at miste modet. Selvom corona`en synes at overdøve alt andet, ikke mindst tegnene på det gode, på det hellige på det styrkende i os. **I**lyset af Påsken, hvis liturgiske fejringer i år kun samlede ca. 10% af de vante antal deltagere, i lyset af det, der egentlig

sker under Påskens mysterier, kan vi håbe, at det smertefuldt overvældende, som strakte sig fra Gethsemane Have til Golgata – fra anholdelse af Jesus til Hans smertefulde død på Korset, ikke er en kulmination, som munder ud i en slags nederlag og resignation, men danner en grobund for Påskemorgen ved Jesu Opstandelse. Sådan må vi håbe, og vi må arbejde for det håb, at Kristus vil drage os til sig (ikke kun først, når vi kommer i Himlen, men også både i dag og i morgen og på alle vort livs dage). Og at vi allerede i dag har lyst til at blive drage**t**.

Forenet med jer i Kristus
pastor Michal Bienkowski

Den hl. Faustina minder os om betydningen af vedvarende bøn

Den hellige Sr. Faustina Kowalska, der levede fra 1905-38, var nonne i kongregationen Søstrene af Barmhjertighedens Guds Moder.

Sr. Faustina var mystiker. Hun modtog ofte budskaber fra Jesus, som hun på sin skriftefaders opfordring skrev ned i sin dagbog.

Èt af notaterne (nr. 872) handler om, hvor vigtigt det er, at vi ikke holder op med at bede, selv om vi slet ikke kan mærke Guds nærhed i vores bøn:

Under tilbedelsen af det helligste Sakramente tillod Herren mig at deltage i sin lidelse. Jeg tog del i bitterheden ved den lidelse, som fyldte Hans sjæl til overflod. Jesus lod mig forstå, at en sjæl bør være trofast i bønnen til trods for lidelser, tørhed og fristelser; for ofte afhænger virkeliggørelsen af Guds store planer af denne bøn. Hvis vi ikke holder ud i bønnen, modarbejder vi, hvad Herren ønskede at gøre gennem os eller i os. Lad hver eneste sjæl huske disse ord: "Og i sin sjæls pine bad han mere". Denne slags bøn beder jeg altid så længe, som jeg kan, for så vidt mine pligter tillader det.

Samme Sr. Faustina havde et syn, hvor hun så Jesus, der bad hende om at male et billede af synet. Det er dét billede, der hænger i vores kirke.

Af Birgit Bidstrup Jørgensen

På Marias forbøn løses alle knuder

I den tyske by Augsburg findes i kirken Skt. Peter am Perlach et meget usædvanligt maleri, som viser styrken i Guds Moders forbøn for os. Maleriet symboliserer, at Maria kan løse op for det, der er indviklet eller gået i hårdknude i vor samvittighed og i vort liv.

På tysk kaldes billedet "Die Knotenmadonna", og det blev malet omkring år 1700 af Johann Melchior Georg Schmidtner på baggrund af en helt særlig historie om Marias hjælpende forbøn.

Historien bag billedet.

Det skete i 1615, at den tyske adelsmand Wolfgang Langenmantel og hans hustru Sophia var på skilsmisens rand. Wolfgang var meget ulykkelig over deres situation og søgte råd hos præsten Jakob Rem. Sammen bad de gentagne gange den salige Jomfru Maria om hjælp til Wolfgangs og Sophias ægteskab.

Da de mødtes sidste gang, medbragte Wolfgang det bånd, der under bryllupsceremonien blev brugt til at binde hans og Sophias hænder sammen som et symbol på enhed.

Fader Rem tog båndet, løftede det op mod et billede af Vor Frue og bad hende om at løse op for knuderne i Wolfgangs og Sophias ægteskab. Det

fortælles, at knuderne på båndet i samme øjeblik løste sig fuldstændig op, båndet blev glat og kridhvidt. Efter denne hændelse blev Wolfgang og Sophia forsonet.

Dette er historien bag dette specielle billede, men egentlig er det ikke nyt at se Maria som knudeløser. Skt. Irenæus skrev allerede i det 2. årh., at "Den knude, der opstod ved Evas ulydighed, blev løst op ved Marias lydighed; hvad jomfruen Eva bandt ved sin mangel på tro, løste Jomfru Maria op ved sin tro".

Billedet

Wolfgang og Sophias barnebarn, Hieronymus Langenmantel blev præst og tog initiativ til at få malet et billede til minde om historien.

Billedet viser, hvordan Maria binder ægteskabets knuder op. En engel giver hende båndet, der er fyldt med knuder, mens en engel på den anden side viser os båndet, som nu er fri for knuder. Maria står på månen og knuser slangens (Satans) hoved under sine fødder, et symbol på hendes uplettede undfangelse. Duen over hendes hoved er symbol på Helligånden, der altid er over hende. Nederst i billedet ses Wolfgang, der ledsaget af ærkeenglen Rafael er på vej til at søge råd hos Fr. Rem. En anden tolkning af disse personer er, at de fremstiller ærkeenglen Rafael, der ledsager Tobias på vej til at bede Sara blive sin hustru (Tobits bog, 3,17).

Andagten til Maria, der løser knuder

Siden historien bredte sig om, at Wolfgangs og Sophias ægteskab blev reddet ved Guds Moders forbøn, er mange mennesker kommet til hende for at få hjælp til de knuder, som opstod i deres liv.

Andagten til Maria, der løser knuder har bredt sig ud over jorden. Det første kapel med dette navn blev indviet i Steiermark. Der findes også kapeller i Frankrig, Schweiz og Ukraine, men andagten er særlig udbredt i Argentina og Brasilien, hvor der også er opkaldt kirker efter den.

Det har vores nuværende pave Frans en andel i, for i 1980, da han stadig var p. Jorge Maria Bergoglio, så han det originale billede under et studieophold billedet i kirken i Augsburg og købte et postkort med det, som han tog med hjem til Argentina. Pave Frans' kærlighed til dette billede

er så velkendt, at en ny sydkoreansk ambassadør i Vatikanet i 2018 skænkede ham et koreansk maleri af Vor Frue, der løser knuder.

”Man kan henvende sig til Guds Moder med enhver knude, fordi Marias tro løser syndens knude”, har pave Frans sagt, ”for intet er umuligt for Guds barmhjertighed! Selv de hårdst knyttede knuder løses op ved Hans nåde”.

Man kan finde forskellige bønner og novener til ”Our Lady, untier of knots” på internettet. En bøn er formuleret af pave Frans.

Pave Frans’ bøn

Hellige Maria, igennem dit liv var du opfyldt af Guds nærvær, du accepterede Faderens vilje med fuld ydmyghed, og djævelen formåede aldrig at løse dig fra Gud med sine rænker.

Engang gik du i forbøn hos din Søn for vore vanskeligheder, og fuld af ømhed og tålmodighed gav du os et eksempel på at løse knuder i vore liv.

Ved altid at forblive vor Moder bragte du orden i de bånd, der binder os til Herren, og gjorde dem mere tydelige for os.

Hellige Moder, Guds Moder og vor Moder, til dig, som med et moderligt hjerte løser knuderne i vort liv, beder vi, at du vil modtage (*navnet på den person, vi beder for*) i dine hænder og fri ham/hende for de knuder og de vildfarelser, som vor fjende angriber ham/hende med. Fri os fra alt ondt ved din nåde, din forbøn og dit eksempel kære Moder, og løs de knuder, som forhindrer os i at blive forenet med Gud, så vi, fri fra synd og alle vildfarelser må finde Ham i alle ting, må have vore hjerter hos Ham og må tjene Ham altid i vore brødre og søstre.

Amen.

Af: Birgit Bidstrup Jørgensen

Det vanskeligste bud

Da Jesus for sidste gang spiste sammen med sine disciple, forberedte Han dem på, at de snart måtte leve uden Ham. Han havde meget at sige til dem om, hvor svært det ville blive, men Han ville altid være med dem. Da Han vaskede deres fødder, gav Han et eksempel på, hvad han forventede af dem: De skulle tjene hinanden. Jesus udtrykte det meget klart i det nye bud, han gav dem: ”I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden” (Joh 13,34). Så vigtigt var dette bud, at Jesus gentog det (Joh 15,12).

Dét bud gælder ikke kun for de disciple, der sad sammen med Jesus. Det gælder stadig for os alle sammen i dag, og dét vanskeligst af alle bud.

Det nye ved det nye bud er ikke, at vi skal elske hinanden. Det sagde Jesus allerede, da han gav os det dobbelte kærlighedsbud: Vi skal elske Gud af hele vort hjerte, og elske vor næste, som vi elsker os selv (Mat 22,37-39). Nej, det nye er, at det ikke er nok at elske vor næste, som vi elsker os selv. For vi er fulde af fejl, og den kærlighed, vi viser, når vi vil være gode mod os selv, gavner os ikke altid. Jesus stiller højere krav. Vi skal elske alle andre mennesker på samme måde, som Jesus selv elsker dem. Gennem sit eget eksempel, som vi kan læse i evangelierne, har Han vist, hvad det indebærer.

Kravet i det nye bud er så stort, at Jesus vidste, at vi ikke kan leve op til det af os selv. Derfor lovede han at sende Helligånden for at hjælpe os til at leve i den kærlighed, han fordrer af os. Egentlig er det ikke så vanskeligt at elske Gud, som selv er kærlighed. Meget sværere er det at elske sine medmennesker, der ligesom vi er fulde af fejl, og som ikke engang altid elsker os.

Den norske sangskriver og musiker *Bjørn Eidsvåg* blev oprindelig uddannet som præst. Mange af hans tekster handler om tro, tvivl, kærlighed og anger. En af hans sange er særlig tankevækkende i forhold til, hvor svært det er at følge dette vanskelige bud, Jesus har givet: "Håber, kærligheden overgår vor evne til at leve i den", skriver Eidsvåg i sangen "Noen ganger", som findes på hans album "Tålt" fra 2002.

Nogle gange så tryk og stærk
Så elsket og så glad for
Andre gange bare ræd for alt
Fra at røres ved til at ta' om
Nogle gange så let at gi'
Tage imod og dele
Andre gange farer frygten frem
Og mørklægger det hele.

Håber kærligheden overgår
Vor evne til at leve i den
Og hævet over hvad end vi forstår
At den er hos os hele tiden, hele tiden.

Nogle gange så let at se
Hvad der er ret og retfærdigt
Andre gange bare mistænksom
Alt som siges bli'r uværdigt
Nogle gange så let at tro
På kærlighed og nåde
Andre gange tynger tvivlen tungt
Og mismodet får råde.

Håber kærligheden overgår
Vor evne til at leve i den
Og hævet over hvad end vi forstår
At den er hos os hele tiden, hele tiden

Som kristne har vi netop lov til at have det håb, at Guds kærlighed overgår vor evne til at leve i den, og at den er hos os hele tiden for at hjælpe os til at elske andre, som Jesus selv elskede dem.

I en anden af Bjørn Eidsvågs sange, "Eg ser" fra 1983, som findes på flere af hans albums, taler Jesus til os om, hvordan Hans kærlighed er med os altid:

Jeg ser, du er træt
Men jeg kan ikke gå alle skridtene for dig
Du må gå dem selv
Men jeg vil gå dem med dig.

Jeg ser du har det ondt
Men jeg kan ikke græde alle tårerne for dig
Du må græde dem selv
Men jeg vil græde med dig.

Jeg ser du vil give op
Men jeg kan ikke leve livet for dig
Du må leve det selv
Men jeg vil leve med dig.

Jeg ser, at du er ræd
Men jeg kan ikke gå i døden for dig
Du må smage den selv
Men jeg gør død til liv for dig.
Jeg har gjort død til liv for dig.

Heller ikke vi kan tage alle vanskeligheder og al smerte fra vore medmennesker. Ikke engang fra dem vi elsker højest. Men vi kan gøre noget af det samme, som Jesus gør her: Vi kan følge vore medmennesker, når det har det svært, vi kan græde sammen med dem og hjælpe dem til at leve det liv, de har fået. Og vi kan give vor tro videre, på at Jesus er gået i døden for os, for at vi skal få det evige liv sammen med Ham.

*Bjørn Eidsvågs tekster er oversat fra norsk
og resten af artiklen skrevet af
Birgit Bidstrup Jørgensen*

I år kan vi ikke holde auktion

I år fejrer vi høstfesten med en messe den 03.10, men uden auktion over høstens gaver efter messen, som vi plejer, pga. corona-situationen.

Men menigheden er stadig sponsor for to børn i Afrika. Sponsoratet er hidtil blevet betalt med de midler, vi samlede ind ved auktionen. I år må vi opfordre alle til at give, hvad de plejer til det gode formål, så vi kan bevare sponsoratet.

Donationer kan lægges i kirken i forbindelse med messen eller overføres via Mobilepay til Menighedsrådets kasserer, Jan Tecza på **29 93 40 77**.

Børneundervisning efterår 2020

Undervisningen finder sted efter messen den:

10. oktober
24. oktober
07. november
21. november
05. december
19. december

Datoer for forårets undervisning meddeles i løbet af december.

Messer i Skt. Elisabeths Kirke

Ingen messe på søndage.

Hver lørdag:

Kl. 15.00 Barmhjertighedens rosenkrans
kl. 15.10: Guds Moders Rosenkrans
kl. 15.30 Søndagsmesse.

Onsdag kl. 17.30: Hverdagsmesse.

Torsdag kl. 08.00: Hverdagsmesse

Se opdateret kalender på www.katolsk-vestsj.dk

Her findes også opslag om andre arrangementer.